

[A. C. Normann.]

regnet med et overskud på godt 14 mill. kr., således at der altså faktisk skulle være en lille margin til den rigtige side. Vi afventer med interesse de oplysninger, der her eller i udvalget kan gives til nærmere belysning af postvæsenets økonomi.

Jeg kan godt til disse ord om vort principielle standpunkt føje, at den økonomiske situation selvfølgelig opfordrer folketetinget til at sørge for, at vi netop i den tid, vi er inde i, er på den sikre side af balancepunktet, hvis tvivl om, at regnskabet vil balancere pr. 31. marts, er tilstede.

Med hensyn til forslagets enkeltheder nærer jeg meget store betænkeligheder ved en almindelig forhøjelse af avisporto, der på grund af høje og, såvidt jeg ved, nu igen stigende papirpriser let kan bidrage til at skille postvæsenet af med nogle af dets gamle og faste kunder, dagblade af alle partifarver, som har en kulturel mission, og som det måske en dag under en anden prisudvikling kunne være en fordel for postvæsenet at have bevaret — deri er jeg enig med det ærede medlem hr. Holmberg.

Den forhøjelse af brevporto, som indeholdes i bestemmelsen om, at den laveste vægtsats, 50 g, ændres til 20 g, hvorved alle breve mellem 20 og 50 g skubbes op i den dyrere gruppe, kan der måske gives god saglig begrundelse for, og den må på forhånd vække en vis sympati, fordi den fører os nærmere henimod den nordiske enhed på postvæsenets område. Men dels er der jo et meget stort spring fra 20 til 50 g, dels vil en sådan forhøjelse af vægtgrænsen volde stort besvær i forretningsverdenen. Yderligere kan det siges, at den nordiske hovedregel, at den porto, der gælder i afsenderens land, skal gælde for forsendelser også til de andre nordiske lande, kommer vi dog ikke i strid med ved at bevare den hidtil gældende 50 g-grænse. Dertil kommer, at det er et spørgsmål, om man kan se væk fra den indvending, at en overgang til en 20 g-grænse vil medføre en stor ulempe og omkostning både for postvæsenet og for dets kunder derved, at det i meget stor udstrækning vil blive nødvendigt at veje brevene, hvis vægtgrænsen skal gå midt igennem det store antal af almindelige brevforsendelser.

De fleste af de øvrige forhøjelser vil der næppe kunne indvendes noget vægtigt imod.

Vi har forskellige forbehold at tage, men er naturligvis rede til at drøfte spørgsmålene i et udvalg. Det samme gælder ændringen i statsbaneloven, der hænger nøje sammen med forhøjelsen af postvæsenets takster for forsendelse af pakker.

Alfred Jensen: De to lovforslag er jo gengangere. Da vi sidst så dem, var det som led i regeringens nedskæringsplaner; det var i september, da man talte om inddragelse af købekraften. Min gruppe gik imod hele dette nedskæringskompleks og er naturligvis også imod de bestemmelser, her er tale om. Der er ikke siden fremkommet noget som helst nyt — jeg er lige ved at tro, at forelæggelsestalen ord til andet var den samme, som blev leveret af den dengang raske trafikminister. De oplysninger, der blev givet om rentabilitet og angående de forskellige områders evne til at dække omkostningerne, er væsentlig, jeg tror endda nøjagtig de samme, som blev givet i september. Der er ikke sket nogen ændring fra vor side til disse forslag. Vi gik imod dem i september og vil også gøre det denne gang. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i enkeltheder; hvis der bliver noget ud af lovforslagene, får vi dem jo til anden behandling, og jeg vil forbeholde mig så at knytte nogle bemærkninger til enkelthederne. Men jeg afventer altså, hvordan det går med den videre behandling.

Oluf Pedersen: Et forslag som det foreliggende var jo fremme i september og blev, som det har været omtalt her, fejlet til side. Jeg forstod, at det var kasseret, og jeg havde ikke ventet, at det ville komme igen.

Nu er det ikke min mening, at det altid skal være sådan, at hvis en statsvirksomhed giver underskud, må man lægge på taksterne. Man kunne jo godt tænke sig, at der i stedet for kunne foretages en rationalisering. Her ligger det oven i købet sådan, at der, såvidt jeg kan se, ikke er noget underskud, der skal dækkes, men at postvæsenet har givet overskud. Vi fik en stor forhøjelse af posttaksterne i 1952. Der skete under behandlingen i tinget det overraskende, for mig at se noget besynderlige, at dagbladene og ugebladene fik en forhøjelse både af nummerporto og anmeldelsesporto, mens